

HEDELMÄSUOLA

POMOSIN

HEDELMÄSUOLA POMOSIN

OLLI

HEDELMÄSUOLA
POMOSIN

35 JUTTUA

KUVITTANUT

TOIVO VIKSTEDT

HELSINGISSÄ
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA

**Kustannusosakeyhtiö Otavan
kirjapaino, Helsingissä, 1927.**

näköispainos ntamo 2012
ISBN 978-952-215-284-8

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

www.ntamo.net

SISÄLLYS.

	Siv.
Juhlapuvutta	7
Regina von Emmeritz	12
Järkiperäinen autoliikennejärjestely	18
Hedelmäsuola Pomosin	22
Myös	26
Uusi ihminen	29
Sorsajahti	34
Kuinka puntari syntyi	39
Kansalaisvelvollisuudet	43
Auto	48
Kirjallinen kerho	54
Antonius ja Kleopatra	58
Mustapartaisen miehen esitelmä	69
Arpoja	75
Lasso	79
Järjestys	83
Taavetti	87
Ohjeita kaikkeen	91
Mustapartainen mies ja monttöörit	96
Passi	101
Iloinen yllätys	105
Totuus	110
Purjehdusta	115

	Siv.
Suuri pienenä.....	120
Koiria.....	124
Satu kirjasta.....	128
Uusi Heidelberg.....	132
Rauhallista joulua.....	136
Rangaistus.....	145
Aatami ja Eeva.....	148
Kun on huomattu mies.....	153
Kielto.....	158
Hyppyri.....	164
Jaskusella puheenvuoro.....	169
Sanomalehtimies ja kuolema.....	173

JUHLAPUVUTTA.

Tämä on pikkuinen tarina pienestä pyöreä-silmäisestä miehestä juhlapäivällisten eteisessä.

Oli seurahuone, jonka ympärillä, niinkuin tavallista, oli kaupunki.

Muuan kaupungin yleishyödyllisistä kansalaisista oli elänyt yhtämittä 75 vuotta — huolimatta siitä, että kaupungissa oli sekä terveydenhoitolautta — että lääkärikunta. Koska hän ei ollut kuollut nuorena, oli hänen lohdutukseksensa nyt järjestetty suuret, loistavat kansalaispäivälliset (huom. juhlapuku!), jotka seuraavan päivän sanomalehtien selostusten mukaan tulisivat jättä-

mään osanottajien mieliin unohtumattoman muiston. Osanottomaksu 50 markkaa.

Seurahuoneen suureen »Fjalar-saliin» (saanut nimensä siitä, että siellä ei ollut Fjalaria), aistikkaasti valkoisin pöytäliinoin koristeltujen pöytien ääreen alkoi jo kerääntyä edustava joukko tieteen ja taiteen, seurapiirien, kaupan ja teollisuuden, vapaaehtoisen palokunnan ja sanomalehdistön huomattavimpia edustajia naisineen.

Ilmassa tuntui lähestyvän paistin käryä.

Eteisessä oli juhlavieraita vastaanottamassa kaksi seurahuoneen taitavinta ja kouliintuneinta vahtimestaria, jotka tiesivät hienon maailman tavat ja osasivat kaikkia maailman kieliä — paitsi tietysti suomenkieltä. Tämä nimittäin tapahtui Suomessa.

Vikkelästi, mutta samalla kohteliaasti vahtimestarit eteisessä vallitsevasta tungoksesta huolimatta kuorivat vieraitten yltä päällysvaatteet ja ripustivat ne nauloihin sellaiseen järjestykseen, että poislähtiessä helpoimmin löytyivät niiden vaatteet, jotka olivat paraiten juomarahoja antavien näköisiä.

— Ottakaahan minunkin päällysnuttuni, sanoi pieni pyöreäsilmäinen mies.

— Heti, heti, sanoi vahtimestari auttaen

ensin valepiisamiturkin erään myöhemmin saapuneen nuorukaisen yltä.

Sitten hän vähitellen ryhtyi pienen pyöreäsilmaisen miehen päällysnuttuun, jonka juomaraaha-arvon hän arvioi 50 penniksi, mikäli ollenkaan.

— Hyvänen aika, sanoi vahtimestari ulko maankielellä ja kalpeni, — herrallahan ei ole pukua!

— On minulla. Eikö sitäpaitsi riitä, jos otatte minulta vain palttoon?

— Mutta herralla on harmaa puku! Täällä tulee olla juhlapuku. Kaikilla on juhlapuku.

— Tulkaa tuossa puvussa vain, sanoi valepiisamiturkkinuorukainen, — te näette luultavasti paraikaa unta. Minäkin joskus näen sellaista unta, että olen olevinani arkipuvussa sellaisessa tilaisuudessa, missä pitäisi olla juhlapuku. Mutta siitä herää aina juuri kun situationi on kiusallisimmillaan. Ehkä tekin heräätte sitten kun menette sisään. Hah hah.

— Luuletteko, sanoi pieni pyöreäsilmainen mies vahtimestarille, — luuletteko, että on parempi, etten menekään päivällisille?

— Kun herra on tuossa puvussa, niin minä neuvoisin, että herra ei menisi. Se olisi skandaali.

Oikeastaan minun suorastaan täytyy kieltää herraa menemästä. Siellä on vain hienoa väkeä juhlapuvuissa.

— Onko siellä konsulin herrasväki?

— On on.

— Onko siellä komersrotinnakin?

— On on. Kaikki parempi herrasväki. Kaikki frakissa ja dekoltee ja niin pois päin.

— Tuleeko siellä paljon juhlapuheita?

— Tietysti juu.

— Auttakaa takaisin päällysnuttu ylleni.

Pahustako minä siellä oikeastaan teen!

Mutta sisällä salissa vallitsi puheensorinasta huolimatta raskas, painostava, jopa murheellinen mieliala.

Toista puolta juhlapäivällisyleisöstä painosti ja murehdutti tietoisuus siitä, että heidän oli raskaasti ponnisteltava pitämällä juhlavieraalle pitkiä puheita. Toista puolta juhlapäivällisvieraista painosti ja murehdutti tietoisuus siitä, että heidän oli kuunneltava niitä pitkiä puheita.

Ainoa iloinen ja tyytyväinen oli 75-vuotias juhlapäivällisten kunniavieras. Hän oli noudattanut vahtimestarilta saamaansa kehoitusta: »neuvoisin, että herra ei menisi».

OLL I

on ennen julkaissut:

***Mustapartainen mies herättää
pahennusta***

Kuvittanut Toivo Vikstedt

14:—

*

Vahingosta vihastuu

Kuvittanut Toivo Vikstedt

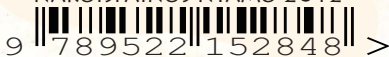
18:—

*

O T A V A

HINTA 24 MK.

NÄKÖISPAINOS NTAMO 2012

WWW.NTAMO.NET